

- 2) Is in het geval de vreemdeling onder verordening 604/2013, evenals onder de werking van verordening 343/2003⁽²⁾, in beginsel geen beroep toekomt op de onjuiste toepassing van de criteria voor het aanwijzen van de verantwoordelijke lidstaat wanneer de aangezochte lidstaat heeft ingestemd met een verzoek om overname, het uitgangspunt van verweerder juist dat dit uitgangspunt slechts uitzondering lijdt in gezinssituaties als bedoeld in artikel 7 van verordening 604/2013, of zijn ook andere bijzondere feiten en omstandigheden denkbaar op grond waarvan de vreemdeling een beroep toekomt op de onjuiste toepassing van de criteria voor het aanwijzen van de verantwoordelijke lidstaat?
- 3) Indien het antwoord op vraag 2) luidt dat naast gezinssituaties ook andere omstandigheden ertoe kunnen leiden dat de vreemdeling een beroep toekomt op de onjuiste toepassing van de criteria voor het aanwijzen van de verantwoordelijke lidstaat, kunnen de feiten en omstandigheden zoals omschreven in rechtsoverweging 12 van deze uitspraak dergelijke bijzondere feiten en omstandigheden vormen?

-
- (¹) Verordening (EU) nr. 604/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 tot vaststelling van de criteria en instrumenten om te bepalen welke lidstaat verantwoordelijk is voor de behandeling van een verzoek om internationale bescherming dat door een onderdaan van een derde land of een staatloze bij een van de lidstaten wordt ingediend (PB L 180, blz. 31).
- (²) Verordening (EG) nr. 343/2003 van de Raad van 18 februari 2003 tot vaststelling van de criteria en instrumenten om te bepalen welke lidstaat verantwoordelijk is voor de behandeling van een asiolverzoek dat door een onderdaan van een derde land bij een van de lidstaten wordt ingediend (PB L 50, blz. 1).

**Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Bundesfinanzhof (Duitsland) op
12 februari 2015 — BP Europa SE/Hauptzollamt Hamburg-Stadt**

(Zaak C-64/15)

(2015/C 138/50)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Bundesfinanzhof

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: BP Europa SE

Verwerende partij: Hauptzollamt Hamburg-Stadt

Prejudiciële vragen

- 1) Dient artikel 10, lid 4, van richtlijn 2008/118/EG⁽¹⁾ aldus te worden uitgelegd dat aan de voorwaarden van die bepaling enkel is voldaan wanneer geen van de onder een accijnsschorsingsregeling overgebrachte goederen op de plaats van bestemming is aangekomen, of kan de regeling met inachtneming van artikel 10, lid 6, van richtlijn 2008/118/EG ook worden toegepast op gevallen waarin slechts een gedeelte van de onder schorsing van accijns overgebrachte accijnsgoederen niet op de plaats van bestemming is aangekomen?
- 2) Dient artikel 20, lid 2, van richtlijn 2008/118/EG aldus te worden uitgelegd dat de overbrenging van accijnsgoederen onder een accijnsschorsingsregeling pas eindigt op het tijdstip waarop de ontvanger het bij hem aangekomen transportmiddel volledig heeft gelost, zodat de constatering bij het lossen dat een hoeveelheid ontbreekt, nog tijdens de overbrenging plaatsvindt?
- 3) Verzet artikel 10, lid 2, juncto 7, lid 2, onder a, van richtlijn 2008/118/EG zich tegen een nationale bepaling op grond waarvan de heffingsbevoegdheid van de lidstaat van bestemming (afgezien van de uitsluiting van de in artikel 7, lid 4, van richtlijn 2008/118/EG geregelde gevallen) enkel afhankelijk wordt gemaakt van de constatering dat een onregelmatigheid heeft plaatsgevonden en van de onmogelijkheid de plaats vast te stellen waar de onregelmatigheid heeft plaatsgevonden, of dient bovendien te worden geconstateerd dat de accijnsgoederen door de onttrekking ervan aan de accijnsschorsingsregeling tot verbruik zijn uitgeslagen?

- 4) Dient artikel 7, lid 2, onder a, van richtlijn 2008/118/EG aldus te worden uitgelegd dat bij de constatering van een onregelmatigheid als bedoeld in artikel 10, lid 2, van richtlijn 2008/118/EG moet worden aangenomen dat de onder een accijnsschorsingsregeling overgebrachte en niet op de plaats van bestemming aangekomen accijnsgoederen tot verbruik zijn uitgeslagen in al die gevallen waarin niet het bij artikel 7, lid 4, van richtlijn 2008/118/EG vereiste bewijs kan worden geleverd dat de geconstateerde ontbrekende hoeveelheid totaal vernietigd of onherstelbaar verloren is?

(¹) Richtlijn 2008/118/EG van de Raad van 16 december 2008 houdende een algemene regeling inzake accijns en houdende intrekking van richtlijn 92/12/EEG (PB 2009, L 9, blz. 12).

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Tribunale di Bari (Italië) op 12 februari 2015 — Strafzaak tegen Vito Santoro

(Zaak C-65/15)

(2015/C 138/51)

Procestaal: Italiaans

Verwijzende rechter

Tribunale di Bari

Partijen in de strafzaak

Vito Santoro

Prejudiciële vragen

- 1) Moeten de artikelen 49 e.v. VWEU en 56 e.v. VWEU, ook in het licht van arrest nr. 72 van het Hof van Justitie van de Europese Unie van 16 februari 2012 [in de gevoegde zaken C-72/10 en C-77/10], aldus worden uitgelegd dat zij zich verzetten tegen de aanbesteding van concessies met een kortere looptijd dan de in het verleden verleende concessies, ingeval deze aanbesteding beweerdelijk is uitgeschreven om de gevolgen van de onrechtmatige uitsluiting van een aantal exploitanten van de voorafgaande aanbestedingen ongedaan te maken?
- 2) Moeten de artikelen 49 e.v. VWEU en 56 e.v. VWEU, ook in het licht van het bovengenoemde arrest van het Hof van Justitie van de Europese Unie, aldus worden uitgelegd dat zij zich ertegen verzetten dat de verkorte looptijd van de aan te besteden concessies vergeleken met de looptijd van de in het verleden verleende concessies afdoende wordt gerechtvaardigd door de noodzaak de einddata van de concessies op elkaar af te stemmen?
- 3) Moeten de artikelen 49 e.v. VWEU en 56 e.v. VWEU, ook in het licht van het bovengenoemde arrest van het Hof van Justitie van de Europese Unie, aldus worden uitgelegd dat zij zich verzetten tegen een verplichting tot levering om niet van het gebruik van de in eigendom toebehorende materiële en immateriële goederen die het beheer- en inzamelnetwerk ten behoeve van spelen vormen in geval van beëindiging van de activiteit als gevolg van verstrijken van de looptijd van de concessie of als gevolg van intrekking of verval van de concessie?

Beroep ingesteld op 12 februari 2015 — Europese Commissie/Helleense Republiek

(Zaak C-66/15)

(2015/C 138/52)

Procestaal: Grieks

Partijen

Verzoekende partij: Europese Commissie (vertegenwoordigers: M. Wasmeier en D. Triantafyllou)

Verwerende partij: Helleense Republiek